

Říkáš mi, zapomeň

Václav Neckář

Chvilé v tvém objetí jsou dávno pryč
Vím, máš dnes od jiných dveří klíč

Říkáš mi: Zapomeň
To bych rád, to ty víš
Říkáš mi: Zapomeň
Přesto mám tě blíž

Znovu potkám tě snad, chtěl bych verše ti psát
Už mě napadá rým
V duchu píšu psaní ráno při snídani
V šálku čaje tě zřím

Kam jen padne můj zrak, ano, už je to tak
Všude vidím tě stát
Chtěl bych hlavně ti říct:
Mám tě rád

Rána jsou prázdná až k zbláznění
Tvé rady na tom už nic nezmění

Říkáš mi: Zapomeň
To bych rád, to ty víš
Říkáš mi: Zapomeň
Přesto mám tě blíž

Tvoje tvář dnes padla na mne ze zrcadla
Ráno při holení
V bytě voní jak mech ten tvůj parfém a dech
To už pravda není

Kam jen padne můj zrak, ano, už je to tak
Všude vidím tě stát
Chtěl bych hlavně ti říct:
Nemám tě rád

Znovu potkám tě snad, chtěl bych verše ti psát
Už nenapadá rým
La-la, la-la-la-la-lá, la-la
La-la-la-la-lá, lá-la-lá-lá-la-lá

Kam jen padne můj zrak, ano, už je to tak
Všude vidím tě stát
Chtěl bych hlavně ti říct:
Mám tě rád